

Beroep tegen functiewaardering

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 20 december 2013, bij de commissie ingekomen op 27 december 2013, is appellante in beroep gekomen tegen de beslissing van verweerster om haar te benoemen in de functie van onderwijsassistent schaal 6, en niet schaal 7. Bij e-mail van 19 maart 2014 heeft zij nadere stukken overgelegd. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Bij mail van 30 april 2014 heeft appellante gereageerd op het verweerschrift en heeft zij te kennen gegeven dat zij afziet van het recht op een mondelinge behandeling. De gemachtigde van verweerster heeft te kennen gegeven dat hij geen behoefte meer heeft om te reageren op de mail van 30 april 2014 en heeft eveneens afgezien van een mondelinge behandeling. Derhalve zal recht worden gedaan op de stukken.

2. De feiten.

Appellante is sinds 1979 in dienst van verweerster in de functie van lerares gymnastiek. Bij het besluit van het UWV van 27 september 2013 is haar een WIA-uitkering toegekend, nadat zij voor 69,42% arbeidsongeschikt werd geacht. Vervolgens is besloten het dienstverband van leraar te beëindigen onder gelijktijdige benoeming van appellante in de functie van onderwijsassistent met een betrekkingssomvang van 0,4. Als datum van beëindiging en benoeming is afgesproken 1 maart 2014. Een en ander is bevestigd in het ontslagbesluit van 21 november 2013, waarna op 3 december 2013 de akte van ontslag en de akte van benoeming zijn opgemaakt. Op 20 december 2013 heeft appellante gevraagd om een toelichting waarom zij is benoemd in de functie van onderwijsassistent schaal 6 en niet in de functie van onderwijsassistent schaal 7, met gelijktijdige aantekening van beroep tegen de herbenoeming in schaal 6.11. Verweerster heeft daarop besloten om een functiewaarderingsonderzoek te doen.

3. De standpunten van partijen.

Appellante heeft bezwaar tegen de herbenoeming in schaal 6.11 omdat is gebleken dat een collega die identieke werkzaamheden verricht als zij in de functie van onderwijsassistent benoemd is in schaal 7.11. Het hoofddeel van de werkzaamheden van appellante en ook van de betrokken collega is dat zij zelfstandig voor de klas staan. Voor die werkzaamheden staat een beloning in schaal 7. Appellante stelt dat zij geen docent assisteert; de docent is in 99% van de lesvervangende die appellante doet niet in de school. Appellante staat voor de klas en voor meer dan de helft van de tijd heeft de docent geen opdracht voor de klassen aan appellante gegeven. Zij geeft instructie wat de leerlingen moeten doen. In de lessen loopt zij langs haar leerlingen en probeert hen te stimuleren hun tijd goed te besteden en belangstelling te tonen. Appellante is van mening dat zij ofwel het werk van onderwijsassistent dient te verrichten zoals ook omschreven in de functiebeschrijving, ofwel gelijk moet worden getrokken aan de collega die hetzelfde werk doet en benoemd is als instructeur in schaal 7.

Verweerster stelt daar het navolgende tegenover.

Er is slechts tegen een beperkt aantal besluiten beroep mogelijk bij de commissie. Een benoemings- of aanstellingsbesluit behoren daar niet toe. Appellante is daarom niet-ontvankelijk in haar beroep. Zij dient de resultaten van het functiewaarderingsonderzoek af te wachten. Als zij meent dat haar functie niet behoorlijk is gewaardeerd kan zij daarna beroep aantekenen bij de commissie van beroep voor de functiewaardering of een loonvordering instellen bij de kantonrechter.

4. De beoordeling

In artikel 52 van de Wet op het Voortgezet Onderwijs en artikel 19 van de cao VO is geregeld op welke gronden een werknemer in beroep kan komen bij de commissie van beroep.

Naar de commissie begrijpt, heeft appellante bezwaar tegen de waardering van haar functie. Haar feitelijke werkzaamheden sluiten niet aan bij haar functie. Zij is van mening

dat ofwel haar functie hoger gewaardeerd moet worden ofwel haar werkzaamheden moeten worden aangepast aan de functie waarin zij is ingedeeld.

De door appellante naar voren gebrachte beroepsgronden zijn geen gronden die worden genoemd in artikel 52 WVO of artikel 19 van de cao VO. Het bezwaar van appellante betreft in feite een functiewaarderingsschil. De commissie is terzake geen beslissingsbevoegdheid in de wet of cao VO toegekend. Derhalve moet de commissie zich onbevoegd verklaren om van het bezwaar van appellante kennis te nemen. Appellante zal op grond daarvan in haar beroep niet-ontvankelijk worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie:

verklaart appellante in haar beroep niet-ontvankelijk.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 23 mei 2014 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, drs. J.A.M. Buijs en mr. J.M.J. Godrie, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.